

عنوان مقاله:

اثر اسیدآمینه لیزین بر فاکتورهای رشد و بازماندگی گلدفیش گونه ی *Carassius auratus*

محل انتشار:

دومین همایش ملی شیلات و آبزیان ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

هدی حق پناه جهرمی - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد تکثیر و پرورش آبزیان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس، ایران، صندوق پستی ۱۳۱۱/۷۹۱۵۹

مازیار یحیوی - استادیار گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس، ایران، صندوق پستی ۱۳۱۱/۷۹۱۵۹

دل آرام نخبه زارع - استادیار گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس، ایران، صندوق پستی ۱۳۱۱/۷۹۱۵۹

خلاصه مقاله:

در اردیبهشت 92 پژوهشی به منظور بررسی رشد و بازماندگی ماهی قرمزگونه *Carassius auratus* به صورت اضافه کردن اسیدآمینه لیزین به غذای ماهیان در آزمایشگاه ماهیان زینتی دانشگاه آزاد اسلامی بندرعباس انجام شد. به جهت اهمیت تجاری این گونه در تعدادی از ماههای سال، اسیدآمینه لیزین به عنوان مکمل به غذا استفاده شد. در این بررسی 4 تیمار مورد آزمایش قرار گرفت که تیمار شاهد از جیره غذایی متداول بهره مند شد. تیمار 1 و 2 و 3 هر کدام علاوه بر غذای متداول به ترتیب از 1.5 و 2 و 2.5 گرم اسیدآمینه لیزین به ازای 1 کیلوگرم وزن بدن تغذیه شدند. لازم به ذکر است که در مجموع از 12 کواریوم و در هر کدام 5 عدد بچه ماهی با وزن تقریبی 3-5 گرم استفاده شد. نتایج آزمایش حاکی از آن بود که طی دوره آزمایش مابین تیمارها از نظر میزان رشد اختلاف معنی داری وجود داشت به گونه ای که هر 3 تیمار مقدار قابل توجهی و بامیانگین وزنی 4.5 گرم نسبت به تیمار شاهد با میانگین وزنی 3.2 گرم افزایش وزن داشته اند. و تیمار 3 بهترین نتیجه را در مقایسه با سایرین بدنبال داشت همچنین نتایج تحلیل های آماری نشان داد که اسیدآمینه لیزین با مقدار 2.5 گرم در کاهش تلفات بچه ماهیان تاثیر داشته است و باعث بالاترین افزایش درصد بازماندگی، درصد افزایش وزن، نرخ رشد ویژه، ضریب بازده پروتئین و کاهش ضریب تبدیل غذایی شده است. در نتیجه می توان بیان داشت که لیزین 2.5 گرم باعث بالاترین میزان رشد و بازماندگی ماهی می شود..

کلمات کلیدی:

اسیدآمینه لیزین-بازماندگی-رشد-گلدفیش-گونه ی *Carassius auratus*

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/251146>

